

[Handelsministeren]

komsts løfteparagraf kan kræve lønforhandlinger også efter den 28. august 1978.

Om ændringsforslaget under nr. 3, som er det, der har optaget debatten mest, nemlig forslaget om at fritage virksomheder med under 6 ansatte den 28. august 1978, vil jeg gerne sige, at den sympati, der er givet bredt udtryk for på tværs af partierne, også deles af regeringen, men vi er nødt til at indtage en pragmatisk og praktisk holdning og må spørge: kan dette gennemføres? Det kan det ikke; det er også erkendt af erhvervsorganisationer inden for de områder, der omfattes af forslaget. Man ved også fra drøftelser i flere lande, hvor man har været inde på samme tankegang, at det er en uhyre vanskelig opdeling at praktisere, og det er i hvert fald klart, at skulle den ske, skulle man have en rationel afgrænsning, ville det forudsætte et særdeles langvarigt undersøgende arbejde, som slet ikke ligger inden for rammerne af denne lovs hensigt og tidsforløb.

Hvad angår ændringsforslaget under nr. 4 fra det konservative folkeparti, mener jeg ikke, at formålet med forslaget er helt klart. Hvis for det første formålet er at åbne mulighed for at dispensere også for tjenesteydelsesområder, er ændringsforslaget overflødig, idet tjenesteydelser allerede er omfattet af lovens ord om erhvervsområder. Hvis – og det kan være det andet synspunkt, og jeg siger altså udtrykkelig hvis – formålet er at åbne mulighed for at dispensere for enkeltvirksomheder inden for tjenesteydelsesområdet, må forslaget afvises. Som det allerede flere gange under behandlingen af forslaget er anført, vil dispensationer til enkeltvirksomheder ikke kunne forenes med et effektivt prisstop af den art, som nu foreslås. Hertil kommer, at det vil medføre en uhyre administrativ belastning af monopoltilsynet, der, som det også er sagt af flere ordførere, i forvejen har store opgaver i den kommende tid.

Endelig foreligger der uden for betænkningen VS' ændringsforslag på boligområdet. Jeg kunne måske nøjes med at sige, som jeg også gjorde i udvalget, at det foreliggende lovforslag ikke omfatter den boligpolitiske sektor, men lad mig føje til, at huslejstigningen er så ringe, at vi ikke har fundet det nødvendigt at ændre i bestående aftaler inden for det nuværende boligforlig.

Om ændringsforslaget under nr. 2, som er fremsat af regeringen og tiltrådt af et flertal, skal jeg kun sige, at det anbefaler jeg naturligvis. Det er, som det også er sagt af én eller flere ordførere, et rent teknisk forslag, først og fremmest i konsekvens af det 6. momsdirektiv i EF.

Så er der under debatten her i dag af flere ordførere rejst forskellige mindre spørgsmål, som jeg gerne skal kommentere. Både fremskridtspartiets ordfører og VS' ordfører har været inde på spørgsmålet om priserne på landbrugsvarer. Der må det være rimeligt at sige, at den proces, som råvarerne undergår, fra den forlader primærproduktionen gennem forædlingsvirksomhederne, ja, den proces og disse virksomheder er naturligvis underkastet prisstoploven, både når det gælder overenskomstmæssige lønninger og prisstigninger på råvarer, måske her navnlig hjælpemidler udefra.

Hr. Melchior og hr. Alfred Hansen har været inde på spørgsmålet om lovens udløbsdato og de problemer, det måtte medføre i form af prisekspllosion, og man har spurgt, hvorfor det netop skulle være denne dato. Lad mig herom sige, som jeg også har sagt under udvalgsarbejdet, at når det gælder virkningerne på overenskomstforhandlingerne, må det være rimeligt at anføre, at pristoppet tilsigter en rolig pris- og omkostningsudvikling i den periode, hvor forhandlingerne finder sted. En sådan stabilisering i forhandlingsperioden har tidligere været anvendt, f. eks i 1970–71. Formålet med et prisstop i denne periode er også bl. a. at forbedre forhandlingsklimaet. Det er for mig svært at se, hvorledes de begivenheder, som måtte indtræde ved pristoppets udløb samtidig med datoen for overenskomsternes udløb, kan påvirke forhandlingerne.

Argumentet om, at der under et prisstop opdømmes prisstigninger, der udløses som en flod – tror jeg, der blev sagt – ved stoppets ophør, har man også hørt ved tidligere love af denne art. Det er klart, at der ved et prisstops ophør vil finde visse justeringer sted, men erfaringerne bekræfter ikke antagelsen om, at der ligefrem bliver tale om en flod af prisstigninger. I mange tilfælde vil konkurrencen forhindre, at virksomhederne søger at inddække de »tab«, som de måtte have haft i stopperioden.